

saavidt, at den ikke har Penge, naar den skal gaae hertil for at faae udredet Fællesudgifter, saa er det ganske naturligt og uundgaaeligt, at det constitutionelle Spørgsmaal her kommer for. Naar det derimod er en virkelig Repræsentation, der med fuld Myndighed har taget sin Beslutning i Fællesrepræsentationen, saa kan der ikke være Spørgsmaal om at komme dermed, thi saa er det afgjort; men det er ikke afgjort og kan ikke være afgjort, saalænge Fællesrepræsentationen ikke har fuld Beslutningsret. Jeg skal endnu tillade mig et Par andre Bemærkninger med Hensyn til det, den høitærede Udenrigsminister har talt om. Jeg er fuldkommen enig med ham i, at det er af højeste Bigtighed, at vi komme til en endelig Ordning, for at Landet kan komme til Ro. Jeg har allerede ifjor udtalt det paa Tryk, at Spliden hos os var netop det, der kunde ønskes udenfra, det var netop det, der kunde bygges paa, og jeg har udviklet det saa udførligt, at jeg ikke skal komme tilbage herpaa, især da den høitærede Udenrigsminister har udtalt det, og jeg er fuldkommen enig med ham. Et andet Spørgsmaal er det derimod, om vi kunne være tilfredse med en ikke fuldstændig constitutionel Forfatning, en Forfatning der slet ikke er constitutionel i legislativ Henseende. Tydskland er netop ved den Stilling, de enkelte Stater have, saaledes stillet, at man saavidt gjørligt nok har givet enkelte Stemmer Meddeeltighed i at bevare, men ikke i at bestemme den indre Ordning, og det er altsaa Forfatninger ganske saaledes, som vor vil blive i Fællesanliggender; men indordne vi os under det Princip, der er det fremherskende i Tydskland, og saa engang, som den høitærede Udenrigsminister har antydet, en Bevægelse som den, der fandt Sted i 1848, opstod paany, saa blive vi ganske naturligen dragne ind i Strømmen; saae vi derimod for os selv som en virkelig constitutionel Stat i Fællesanliggenderne, saa kunne vi maaskee holde os udenfor Røret. Det maa ogsaa bemærkes, at de Feil, der bleve begaaede her, netop med Hensyn til Initiativet og Repræsentationen, og som vi have paaanfet, ingenlunde ere nye, det er de samme Feil, der bleve begaaede i Frankrig; thi havde Chartet af 1815

stillet Initiativet paa en anden Maade, havde der været mere udstrakt Valgret fra Begyndelsen af, saa vilde neppe enten Revolutionen af 1830 eller 1848 fundet Sted; det var netop den Stilling, Initiativet havde faaet, som frembragte Revolutionen af 1830; den afgaaede høitærede Premierminister Orsted har udviklet dette Forhold her, saa at jeg ikke behøver at gjentage det; netop den Omstændighed, at der kun var et Par hundrede Tysinde Vælgere i Frankrig, bidrog til den Udvikling, der bevirkede, at de Misligheder kunde finde Sted, som frembragte Revolutionen af 1848, og det var den Stilling, hvori de tydske Stater vare, ved den Slags Forfatninger de havde, som gjorde, at Bevægelsen naaede til dem. Naar der nu i den Fællesforfatning, man her opstiller, er indbefattet hele Europas Statsfeil i en lang Mærække, saa kan man ikke vente meget Godt deraf, og de ere virkelig opstillede i meget kort Begreb ved den Charakter, som hele Forfatningen har. Jeg tvivler derfor ikke paa, at de ville blive rettede, men jeg har kun villet urgere, at det maatte skee og at det burde henstilles af dette Thing, at det maatte skee. Forøvrigt maa jeg naturligviis lade Sagen gaae sin egen Gang; jeg veed, hvad jeg har at gjøre. Naar der ikke bliver taget Hensyn til mit Forslag, da maa jeg stemme Nei; thi efter den Ged; jeg har aflagt, anseer jeg mig ikke berettiget til at stemme Ja til Forfatningen, fordi jeg hverken kan ansee den for constitutionel og heller ikke for heldbringende; kunde jeg have anseet den for heldbringende, saa vilde jeg, ved den Ged jeg har maattet aflægge, have nedlagt mit Mandat, men nu vil jeg stemme Nei.

Frolund: Blandt de Grunde, der ere anførte for det betingede Ja, kunde jeg ogsaa ønske den optaget, som jeg har stillet som Underændringsforslag, og som lyder saaledes: „og da den tillige anseer flere af de i §§ 14 og 15 af bemeldte Udkaft indeholdte Bestemmelser for at være af en saadan Natur, at de deels ere uhenftgtsmæssige, deels træde Kongens Ret og Frihed for nær.“ Det har i høj Grad overrasket mig at see, at man i denne Fællesforfatning har villet beholde disse Bestemmelser, der ere indførte i §§ 14 og 15; thi det er